

חג השבועות תשע"ט – השיחה המכרעת של נעמי ורות: למה היהדות כה מעשית?

1. אגרות קודש ז' ב'קכז: כמדומה שכבר כתבתי לה איזה פעמים אשר פסק רז"ל הוא שלא המדרש עיקר אלא המעשה, אשר נקודת הכובד בתורתנו ובמצוותיה הוא בהנוגע למעשה, פחות מזה בנוגע לדיבור, ועוד פחות בנוגע למחשבה. ואף שיסוד הקיום של כל הנ"ל תלוי באמונות ודעות, ובפרט על פי המבואר בתורת החסידות בעניין ד'דע את אלוקי אביך' [חובת ההכרה התודעתית באלוקות] ובעניין דאהבת השם יתברך ויראתו [חוויות רגשיות] שהם שורש לכל ענייני התורה והמצוות שאחר כך, בכל זאת הנה **רוב היום והלילה ובמילא רוב השנים, דורשים מאתנו שיהיו בקיום במעשה.**

כוזרי א, א: אל תחוש באיזה מין ממיני העבודה אתה עובד לאלוה-ה או איך תתפלל ואיך תשבח, באיזה דיבור ובאיזו לשון ובאילו מעשים ... **בדה לך דת** לשם העבודה וההערצה והשיבוש ... בקש לך **זוך הלב** ככל אשר תוכל ואז תגיע אל מבוקשך שהוא ההידבקות בשכל הפועל.

2. רות רבה ב, טו: מגילת רות אין בה לא דיני טומאה ולא טהרה, לא איסור ולא היתר, ולמה נכתבה? **בכור שור בבא בתרא יד, ב:** הטעם פשוט על פי מה שכתבו תוספות חגיגה יז, א דדוד מת בעצרת, והנה קיימא לן שהקב"ה ממלא שנותיהן של צדיקים מיום ליום וכיון שמת בעצרת נולד ג"כ בעצרת, ועיקר ספר רות לייחס את דוד ... ולהכי קורין רות ביום לידתו. **מדרש זוטא רות א:** ומה ענין רות אצל עצרת? ללמדך שלא ניתנה תורה אלא על ידי ייסורים ועוני.

רות א: ותאמר רות: אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחרייך, כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין, עמך עמי ואלוקיך אלוקי: באשר תמותי אמות ושם אקבר - **רש"י:** מכאן למדו רבותינו ז"ל: גר שבא להתגייר, מודיעים לו קצת עונשים [על העבירות], שאם בא לחזור בו יחזור עכשיו. שמתוך דבריה של רות אתה לומד שאמרה לה נעמי 'אסור לנו לצאת חוץ לתחום בשבת' - אמרה לה רות 'באשר תלכי אלך'. אמרה נעמי: 'אסור לנו להתייחד נקבה עם זכר שאינו אישה' - אמרה לה: 'באשר תליני אלין'. אמרה נעמי: 'עמינו מובדלים משאר עמים בשש מאות ושלוש עשרה מצוות' - ענתה רות 'עמך עמי'. אמרה נעמי: 'אסור לנו עבודת אלילים' - ענתה רות 'אלוקיך אלקי'. אמרה נעמי: 'ארבע מיתות נמסרו לבית דין' - ענתה רות: 'באשר תמותי אמות'.

תוכן משיחת חג השבועות תשל"א, הרבי מליובאוויטש: כשנעמי מסבירה לרות את פרטי התקרבותה לעם ישראל, מדגישה בפניה כי **המעשה הוא העיקר**. אין דת ישראל מיוסדת על **קרבת הלב ורצון כנה** להיכנס לעם ישראל, אלא על **מחויבות מעשית**. ולכן נעמי מדגישה כי עליה לגשת לביצוע מעשי של המצוות שחלות עליה ברגע זה, כמו איסור יציאה מחוץ לתחום, משום שהם הלכו ארצה בערב פסח או בתוך החג עצמו. וכן לאחר שיעצרו בדרכן ויהיה עליהן לחפש מקום לינה, אסור להן ללון עם זכר. ואחרי שרות מסכימה לזה, נעמי מדגישה כי זה רק חלק מתרי"ג מצוות. וכן אלו הם רק איסורים מעשיים, ובנוסף ישנם איסורים תודעתיים כמו איסור עבודה זרה, ומעל כל זה, החוטא מתחייב מיתה באופנים מסוימים – ועל הכול עונה רות "עמך עמי ואלוקיך אלוקי וגו'".

3. ספר החינוך מצווה טז: למה ציווה ה' יתברך לעשות כל המעשים לזיכרון יציאת מצרים והלא בזיכרון אחד יעלה הדבר במחשבתנו? ... דע כי האדם **נפעל כפי פעולותיו**, ולבו וכל מחשבתיו תמיד **אחר מעשיו שהוא עוסק בהם** ... ואפילו רשע גמור בלבבו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, אם יערה רוחו וישים השתדלותו ועסקו בהתמדה בתורה ובמצות - ואפילו שלא לשם שמים - מיד יטה אל הטוב ... ובכוח מעשיו ימית היצר הרע כי **אחרי הפעולות נמשכים הלבבות!**

הקדמת העין יעקב: מצאתי מאמר בשם המדרש ... בן זומא אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא 'שמע ישראל' וגו'. בן ננס אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא: 'ואהבת לרעך כמוך'. שמעון בן פזי אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא: 'את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים'. עמד ר' פלוני על רגליו ואמר: הלכה **כבן פזי**, דכתיב: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וגו'.

4. מאמר ד"ה ועבדי דוד מלך עליהם: בישראל היו שתי ממלכות, מלכות בית דוד משבט יהודה ומלכות בית יוסף... אבל לעתיד לבוא לא יהיו עוד שתי ממלכות, אלא רועה אחד יהיה לכולם וזה דוד משבט יהודה ... החילוק בין יוסף ויהודה יובן מהשמות עצמם: יהודה הוא מלשון **הודאה** ויוסף הוא מלשון **הוספה** ... ובכוחות הנפש הוא החילוק בין כוח **העשייה** לכוח **השכל** ... וזהו שלעתיד לבוא יהיה מעשה גדול (יהודה), מעלת **הקבלת עול, שלמעלה מכוחות האדם.**